

Afgørelsen af om en pensionist kan betragtes som reelt enlig, beror således på en konkret vurdering af forholdene i den enkelte sag set i relation til den nævnte bestemmelse.

Gift anses som enlige, hvis samlivet mellem ægtefællerne er ophævet.

I vurderingen af om samlivet mellem to ægtefæller kan anses for ophævet, indgår efter praksis bl.a., om ægtefællerne har fælles bopæl. Det vil således normalt være en forudsætning, at ægtefællerne har samme bopæl, men den formelle folkeregisteradresse er ikke i sig selv afgørende. Hvis ægtefællerne ikke har fælles bopæl, indgår det i vurderingen, i hvilket omfang de pågældende hjælper og opholder sig hos hinanden, herunder i hvilket omfang de pågældende opfylder den gensidige forsørgelsespligt, som ægtefællerne efter lov om ægteskabets retsvirkninger har overfor hinanden, fx i form af økonomiske bidrag, arbejde i hjemmet eller hvad der i øvrigt måtte kræves til opfyldelse af hver ægtefælles særlige behov.

Jeg finder, at de regler, der er indført ved lov nr. 497 af 30. juni 1993 og den praksis, der har udmøntet sig på området, generelt er rimelig. Spørgsmålet om hvorvidt samlivet mellem to ægtefæller kan anses for ophævet, afhænger i sagens natur af en konkret, individuel vurdering af forholdene i den enkelte sag. Det er ikke mit indtryk, at der generelt er problemer i praksis, som kunne give anledning til at overveje regelændringer.

Spm. nr. S 936

Til justitsministeren (23/7 98) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren tage kontakt til den svenske justitsminister, således at drøftelserne om »fuld erstatning« til skadelidte i Danmark, i tilfælde af en ulykke på et svensk atomkraftværk, snart bliver genoptaget?«

Begrundelse

Det er blevet oplyst, at justitsministeren i breve af 17. april og 21. juni 1996 har rettet henvendelse til den svenske justitsminister om sagen, men at der ikke er modtaget noget svar herpå.

Den store usikkerhed med hensyn til sikkerhedsproblemerne på Barsebäckværket medfører, at spørgeren ikke finder det nuværende svenske tilsagn fyldestgørende nok, idet man anfører, »at man i givet fald vil give danske skadelidte en supplerende godtgørelse, som ikke er mindre end den, som tilkendes skadelidte i Sverige«. Den svenske regering må på den baggrund bringes til at forstå, at forhandlingerne om fuld erstatning ikke mere kan trækkes i langdrag.

Svar (7/8 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som det fremgår af vedlagte kopi af brev af 1. juli 1998 til den svenske justitsminister (ikke optrykt her), har jeg netop gentaget opfordringen om, at der nu indledes forhandlinger om en aftale vedrørende fuld erstatning til skadelidte i Danmark i tilfælde af en ulykke på et svensk atomkraftværk.

Det kan i øvrigt oplyses, at en kopi af mit brev af 1. juli 1998 samme dato blev sendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spm. nr. S 937

Til statsministeren (23/7 98) af:

Aase D. Madsen (DF):

»Vil statsministeren tage kontakt til den svenske statsminister ud fra den forudsætning, at den danske regering mener, at der bør foretages en ekspropriation af Barsebäckværket?«

Begrundelse

Den svenske statsminister har ved flere lejligheder tilkendegivet, at forhandlingerne med Sydkraft om lukning af Barsebäckværket kan afsluttes inden længe. Da forhandlingerne tilsyneladende foregår på grundlag af rammelovgivningen om erstatning ved ekspropriation, må det være nærliggende at mene, at der – med de mange nye oplysninger om de store sikkerhedsproblemer – bør ske en hurtig ekspropriation.

Sikkerhedsproblemerne må nødvendigvis være et meget stærkt argument i forbindelse